

Bilag.

Kjøbenhavn, den 13de Marts 1893.

Til Folketingets Udvalg angaaende Lovforslaget om Begunstigelser for en Kreditforening for Gjere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme.

Undertegnede, hvem det som Forretningsudvalg er overdraget at virke for Oprettelse af en Kreditforening for industrielle Ejendomme, tillade os herved for det højtærede Udvalg at fremføre følgende Bemærkninger:

Vi ere fuldt enige med den i Landstingsudvalgets Betænkning udtalte Opfattelse, at den foreslåede Kreditforening kun bør yde de industridrivende Prioritetslaan i Forhold til deres Ejendommers reelle Salgsværdis, hvorimod egentlige Driftslaan bør ligge uden for dens Omfang; men vi formene, at Landstinget er gaaet ikke lidt videre i Aaenens Begrænsning ved sin Tilføjelse af de i sin Tid af Folketinget vedtagne Bestemmelser om Vurderingen af Kreditforeningens Pant. Vi tro saaledes, at det som almindelig Regel er urigtigt ved Ansættelsen af de industrielle Ejendommers Værdi at bortse fra de Maskiner, Indretninger og Inventariebeholdninger, der ere bestemte til den i Ejendommen drevne Industri, idet det tværtimod ofte, ja vel endog i Almindelighed netop bidrage til at bestemme den industrielle Ejendoms Værdi som saadan, dens Salgsværdis endog i allerstængste Forstand. En Mølle, et Brændevinsbrænderi, et Bryggeri, et Fællesmejeri eller Slakteri o. s. v. kan aabenbart ikke rettelig vurderes uden Hensyn til de Driftsmaskiner m. v. der netop gøre Ejendommen som saadan til det, den er, og det vil være urigtigt ved Bestemmelsen af de Laan, der kunne ydes i saadanne Ejendomme af her til Lands almindelig industriel Art ikke at bedømme dem i Forhold til deres Værdi ifølge denne deres Karakter.

Men, naar henses til de af Landstinget angaaende de udelukkede Genstande brugte Udtryk „alene ere bestemte til den særlige i Ejendommen drevne Industri“, tør vi tro, at den Tanke, der har motiveret Bestemmelsen, egentlig ogsaa kun er den, at de Genstande bør udelukkes, der ikke bidrage til at forøge eller bestemme Ejendommens almindelige Salgsværdis, fordi de alene have Hensyn til den „særlige“ Industri, der drives, og som ikke kan antages at ville blive forsat af den eventuelle Køber af Ejendommen, naar denne paa Grund af Ejerens Insolvens stilles til offentlig Auktion. Det kan nemlig med Føje siges, at en Ejendom indrettet til en her til Lands ellers ukendt eller kun lidt kendt industriel Virksomhed kun kan værdsættes i Forhold til sin almindelige industrielle Brugbarhed, medens dens Salgsværdis ved offentlig Forauktionering ikke kan antages forøget eller bestemt ved de alene for den særlige Industri brugbare Genstande. Anderledes forholder det sig derimod med de her til Lands almindelige kendte Fabrikker m. v., de ville stedse finde Købere netop i deres industrielle Egenkab, og deres Salgsværdis vil stedse betinges og bestemmes netop ved deres Brugbarhed til industriel Virksomhed, til hvilken de ere indrettede. Købesummen for en Mølle, et Brænderi, et Bryggeri, et Fællesmejeri m. v. vil netop rette sig efter disse Ejendommers Værdi som saadanne, og det vil derfor være urigtigt ikke ogsaa at bedømme deres Panteværdi som saadanne Ejendomme, altsaa under tilbørligt Hensyn til deres hele Indretning.

Der er vel herimod blevet indvendt, at Driftsmaskiner m. v. hurtigt opslides og tabe deres Værdi, saa at de af denne Grund ikke burde medregnes ved Bedømmelsen af Pantestikkerheden, men foruden at minde om, at t. Eks. en Landejendoms Besætning og Inventarium ja hele dens Driftstilstand fuldt saa hurtigt kan forringes, og dog tages der